

НОВЕ ЖИТТЯ

ОРГАН БРОВАРСЬКОГО МІСЬКОГО КОМІТЕТУ КОМУНІСТИЧНОЇ ПАРТІЇ УКРАЇНИ,
МІСЬКОЇ І РАЙОННОЇ РАД НАРОДНИХ ДЕПУТАТІВ КИЇВСЬКОЇ ОБЛАСТІ

Газета виходить з 17 квітня 1937 року

№ 78 (7365)

Середа, 20 травня 1987 року

Ціна 3 коп

ПОСІВАМ— ЗРАЗКОВИЙ ДОГЛЯД

Хлібороби господарств районного агропромислового об'єднання зобов'язалися план двох років дванадцяті п'ятирічки по продажу державі всіх видів сільськогосподарської продукції виконати до 70-річчя Великого Жовтня. Для цього докладають чимало зусиль.

Затяжна весна внесла значні корективи у проведення всього комплексу польових робіт. Але, незважаючи на це, більшість господарств у стислі строки виоралися з сівбою ранніх ярих і зернобобових культур, кормових буряків, овочів та інших культур.

Настав другий етап битви за врожай — догляд за посівами. Добре організовано цю роботу в ордені Жовтневої Революції радгоспі «Плосківський». Хлібороби господарства у хорошому стані утримують посіви всіх культур. З року в рік вони одержують високі врожаї зерна, кормових коренеплодів, кукурудзяної маси, овочів.

Кожен весняний день поставили на службу урожаві землероби радгоспу «Авангард», де головним агрономом Л. І. Попова. Вони першими у районі завершили садіння картоплі на 100-гектарній площі, за кілька днів провели сівбу ранніх ярих культур. Успіху сприяла широка гласність соціалістичного змагання, яке розгорнулося з перших днів роботи на полі. Підсумки виконання доведених завдань тут підбиваються систематично. Переможців змагання заохочують морально і матеріально. Така форма організації весняно-польових робіт і дала добрі результати.

Дбайливо доглядають посіви зернових, кормових коренеплодів хлібороби радгоспу імені 60-річчя СРСР. Усі культури в господарстві вирощують під рядні ланки. Ця форма організації праці добре зарекомендувала себе в минулому році. На допомогу сільським трудівникам прибули авіатори, які допоможуть повести боротьбу проти бур'янів і шкідників хімічними засобами.

Старанно здійснюють догляд за посівами трудівники радгоспів «Великодимирський», «Красилівський». Значну увагу тут приділяють овочевим культурам. Так, на догляді за городинною, яка вирощується безрозсадним методом, у цих господарствах застосовують спеціальні гвоздівки, за допомогою яких розпушують ґрунт у міжряддях, не пошкодивши рослин.

З почуттям справжніх господарів доглядають картопляну ниву механізатори радгоспу «Заворицький» П. Ф. Рог і П. К. Поліщук, які працюють за бригадним підрядом. Вони приступили до другого досколого боронування посівів.

Чимало нині невідкладних справ по догляді за посівами у хліборобів району. І на допомогу їм прийшла хімія. Невиправдано роблять у тих господарствах, де не надають належного значення засобам хімічної боротьби з бур'янами.

Уже зараз необхідно полагодити і привести в дію наявні меліоративні системи з тим, щоб із настанням жаркої погоди можна було запустити в дію всі дощувальні. Нелогано цю роботу організовано в радгоспах «Вобрицький», «Красилівський», імені 60-річчя СРСР, імені Щорса та інших.

Відомо, що однією з умов одержання високих урожаїв є якісний обробіток ґрунту. Адже часто в гонитві за високими показниками механізатори перевищують швидкість руху агрегатів. Це призводить до зрідження посівів. Тому норми виробітку потрібно привести у відповідність з умовами соціалістичного змагання, яке повинне бути спрямоване на проведення комплексу робіт у стислі строки і на високому агротехнічному рівні.

Цьогорічна весна вимагає від керівників і спеціалістів господарств особливої уваги до проведення догляду за посівами всіх культур. Від цього залежатиме кінцевий результат змагання за одержання високих урожаїв. Тому необхідно мобілізувати всі сили на боротьбу з бур'янами та шкідниками.

Обов'язок керівників господарств, спеціалістів створити всі умови для механізаторів, які працюють на догляді за посівами. В їх розпорядженні повинна бути необхідна техніка, гербіциди та інші хімічні препарати з тим, щоб обробляли посіви вчасно і високоякісно, використовуючи для цього потрібні механізми та кожний погожий час.

Курс-прискорення

В ЕЛИКА картопляна нива в радгоспі «Гоголівський». Вона займає площу 850 гектарів. Торік на кожному було зібрано по 160 центнерів бульб, а тепер бригади, які працюють за колективним підрядом, вирішили одержати по 180 центнерів з гектара. Щоб забезпечити такий урожай, восени площу виорали на зяб і на половині її внесли по 50—60 тонн органіки на гектар. На решті площі по стільки ж місцевих добрив дано під час весняної оранки.

На садінні бульб працює сім агрегатів. Високопродуктивною роботою

відзначився екіпаж Гутів: батька Миколи Єгоровича, котрий працює трактористом, і сина Олександра, який відповідає

ВДЯЧНІ ЗА ДОПОМОГУ

ний за чітку роботу саджалки. Вони висадили картоплю більше ніж на 110 гектарах. Сумлінно також трудяться екіпажі в складі тракториста Г. Г. Бутка і машиніста В. М. Сушка. Працюючи повний світловий день, вони садять бульби на 8—9 гек-

тарах, що більше норми. Однак слід сказати, що під час садіння картоплі не обробляється в сошках саджалок препаратами проти шкідників і хвороб.

Значну допомогу у перебиранні і різанні посадкових бульб подавали колективи заводів порошкової металургії імені 60-річчя Радянської України, торговельного машинобудування імені XXVI з'їзду КПРС, а також стрічковатнацької фабрики і середньої школи. Дирекція, партком, профспілковий комітет радгоспу вдячні їм за допомогу.

Г. АНДРІЄНКО.

ВИСОКА НАГОРОДА БУДІВЕЛЬНИКІВ

З радістю і законною гордістю будівельники ПДБП-2 сприйняли цю звістку. За підсумками роботи у першому кварталі другого року XII п'ятирічки колектив визнано переможцем Всесоюзного соціалістичного змагання серед будівельних організацій Держагропрому СРСР. Йому присуджено перше місце з врученням перехідного Червоного прапора Держагропрому СРСР і грошової премії в сумі 4800 карбованців.

Незважаючи на вкрай складні погодні умови нинішньої зими, трудівники при плані 1230 тисяч карбованців у першому кварталі виконали будівельно-монтажних робіт по генплану на 1410 тисяч карбованців, що становить 114,8 процента передбаченого плану, в тому числі власними силами — 100,3 процента.

Очолює соціалістичне змагання бригада В. М. Павленка (начальник дільниці М. В. Завірюха), яка трудиться на спорудженні «гарячого» об'єкта — Прилуцького комбінату хлібопродуктів. Бригада виконала план будівельно-монтажних робіт по генплану на 132,3 процента, власними силами — на 157,2 процента. Введення комбінату в експлуатацію заплановано на IV квартал, та будівельники зобов'язалися здати об'єкт до 70-річчя Велико го Жовтня.

Зі значним випередженням часу працює бригада Заслуженого будівельника УРСР М. М. Сидоренка, котра споруджує завод дитячого борошна у Сквирі. При плані 590 тисяч вона виконала будівельно-монтажних робіт по генплану на 635 тисяч карбованців.

У першому кварталі зросла продуктивність праці будівельників і становить вона 102,8 процента. Досягнуто зниження собівартості будівельно-монтажних робіт проти кошторисної на 8,7 процента.

Будівельники ПДБП-2 широко розгорнули змагання за те, щоб дворічний план будівельно-монтажних робіт власними силами виконати до 70-річчя Великого Жовтня.

М. ЛОСЬ,
начальник планового відділу.

Ударною працею відзначаються на садінні картоплі в радгоспі імені Щорса механізатор Євген Васильович КЛАДОВ і саджалки, молодий комуніст Микола Іванович ГУРІН, яких ви-

бачите на знімку. Вони посадили картоплю на площі понад 170 гектарів. Екіпаж їде в авангарді соціалістичного змагання хліборобів господарства на весняно-польових роботах. Завдяки

ним невтомним трудівникам радгосп завершує садіння картоплі на всій 300-гектарній площі. Механізатори приступили до догляду за посівами.

Фото Г. Полякової.

ЗВЕДЕННЯ

міського інформаційно-обчислювального центру держстатистики про хід польових робіт у господарствах району на 18 травня 1987 року.

Господарство	Посіяно ярих, друга кукурудзи, третя — посаджено картоплі. У процентах до плану)	93,3	83,8	100,0
«Авангард»	83,5	78,2	80,0	
«Великодимир.»	81,6	52,4	—	
«Пухівський»	79,2	73,4	66,7	
імені Кірова	78,6	89,4	100,0	
«Плосківський»	77,2	55,6	100,0	
«Русанівський»	76,2	53,7	99,0	
«Гоголівський»	74,0	58,1	85,7	

«Заплавний»	73,0	48,9	100,0
«Вобрицький»	72,2	47,8	100,0
«Красилівський»	67,3	47,6	100,0
імені Щорса	64,7	50,1	90,7
«Літківський»	62,8	50,4	100,0
ППЗ «Рудня»	62,2	16,7	82,4
Птахорадгосп			
«Богданівський»	62,1	26,4	84,4
Птахорадгосп			
«Семиполківськ.»	59,1	39,4	64,9
«Жердівський»	52,9	28,5	96,0
імені 60-річчя СРСР	50,3	35,7	100,0
«Зоря»	46,5	24,3	100,0
По району	69,3	51,0	89,1

ДО УВАГИ ДЕПУТАТІВ РАЙОННОЇ РАДИ НАРОДНИХ ДЕПУТАТІВ

30 травня 1987 року, о 10-й годині, в сесійному залі райвиконкому відбувається одинадцята сесія XIX скликання.

ПОРЯДОК ДЕННИЙ:

1. Про завдання Рад району по дальшому зміцненню трудової дисципліни і правопорядку, утворенню здорового способу життя, поліпшенню умов праці в світлі вимог постанови ЦК КПРС «Про дальше зміцнення соціалістичної законності і правопорядку, посилення охорони праці і законних інтересів гро-

мадян». Доповідач голова райвиконкому І. С. Рудак.

2. Про хід виконання заходів районної Ради народних депутатів по природоохоронній роботі. Доповідач голова РАПО А. В. Березовський.

3. Звіт постійної комісії районної Ради в справах молоді. Доповідач голова комісії І. П. Сокур.

4. Інформація про роботу виконкому в міжсесійний період. Доповідач секретар райвиконкому О. С. Рачинська.

5. Повідомлення депутатів про виконання депутатських обов'язків.

ОФІЦІЙНИЙ ВІДДІЛ

ЩО ЗАВАЖАЄ АВТОТРАНС-ПОРТНИКАМ?

Розглянувши на своєму черговому засіданні питання «Про підвищення рівня обслуговування населення пасажирськими перевезеннями», виконком міської Ради народних депутатів відзначив деяке поліпшення в діяльності АТП № 13209 у цьому напрямі. Зокрема, виконання плану перевезень пасажирів в першому кварталі становить 101,1; пасажиро-кілометрів — 100,1; доходу — 101,4 процента. У відповідності з розробленою на 1986—1990 роки комплексною програмою «Транспорт» у першому році XII п'ятиріччя відкрито два нові маршрути, введено в дію лінії водопідгір'я на 85 машинісць тощо.

Однак у діяльності автотранспортників існує немало істотних упущень. Повільно здійснюються заходи підвищення ефективності використання автотранспортних засобів, планування рейсів. З боку адміністрації відсутній контроль за використанням паливно-мастильних матеріалів, не дотримуються правила їх обліку. У минулому році це призвело до перевитрати 85 тонн дизельного пального і 74 тонн бензину.

В автотранспортному підприємстві по суті відсутній контроль за утриманням спідометрового обладнання, не наведено належного порядку в роботі диспетчерської служби і служби безпеки руху. В 1986 році працівниками АТП допущено скоєння трьох шляхово-транспортних пригод і 53 порушення правил шляхового руху. На рівні трудової дисципліни позначилися й урощення в профілактиці пияцтва. Високим залишився цей показник і в січні—лютому нинішнього року.

Послабили контроль за використанням відомчого транспорту й керівники підприємств, установ, організацій міста. Внаслідок цього не виконуються доведені плани здачі вилучення за перевезення пасажирів.

У прийнятому рішенні виконком міської Ради народних депутатів за недоліки в роботі по підвищенні рівня обслуговування населення пасажирськими перевезеннями зобов'язав адміністрацію у визначені строки жити невіддільних заходів для виправлення становища, звернувши особливу увагу на поліпшення планування і обліку роботи транспортних засобів, обслуговування ними пасажирів мікрорайонів залізничного вокзалу та управління виробничо-технологічного забезпечення й комплентатів.

Плановій комісії міськвиконкому доручено в другому кварталі 1987 року вирішити питання про можливі зміни роботи підприємств мікрорайонів південного провузла, а керівникам трудових колективів Броварів рекомендовано посилювати контроль за використанням відомчого автотранспорту.

В редакцію газети «Нове життя»

Висловлюю сердечну подяку всім товаришам, які виявили щире співчуття в зв'язку зі смертю моєї дружини.

М. ЄРЕМЕНКО.

—ДОБРИДЕНЬ! Можна до вашої хати? — Молода усміхнена жінка переступила поріг. — Людмила Семенівна! Заходьте, заходьте, будь ласка.

Ось так радісно зустрічають свого депутата требухівці. Бо знають: прийшла не просто погоспонтити, а дізнатися про проблеми людей, про те, як живуть, яка допомога потрібна їм; сільській Раді. А вже як виникне якась проблема, обов'язково доведе справу до кінця, доповість виборцям, як же вирішено її. Вміння доводити справу до кінця і стало запорукою авторитету депутата.

— Людмила Семенівна Зінченко, — розповів голова виконкому сільської Ради В. С. Прудкий, — три скликання обирається депутатом районної і впродовж 16 років депутатом сільської Ради народних депутатів. У період нинішньої передвиборної кампанії її знову висунуто кандидатом у депутати сільської Ради. Це красномовно говорить про довіру і повагу селян.

Спокійна, врівноважена, з рідкісним умінням вислухати співрозмовника, вона належить до тих людей, яким без вагань хочеться зверити найпотемніше, котрі, як цлюють це джерело, здатні осту-

дити чужий біль, розділяти радість.

Депутат завжди перебуває в самому вирі життя, вона живе помислами своїх односельчан. Уже 16 років жінка працює шофером на фермі, де вносять нетелей для ремонту стада радгоспу.

Всюди встигає трудівниця: і на роботі успішно справляється зі своїми обов'язками, і вдома усьому вміє лад дати. Торік з особистого підсобного господарства здала 3000 кілограмів лишків молока. Село ще оповите перед-

РОЗПОВІДІ ПРО ДЕПУТАТІВ

ДОВІР'Я

Має права водія першого класу. Робота нелегка. Особливо взимку, коли й пальці прикипають до холодного металу, коли в шаленому танку кружляє вихля і жбурляє у вітрове скло цілі жмутки колючого снігу, а видимість практично знижується до нуля. Та Людмила Семенівна не любить розповідати про труднощі, бо роботу свою не проміняє ні на яку іншу.

Добре відгукується про роботу її на фермі. Пунктуальна, добросовісна. Машина завжди у зразковому порядку. Микола Якович Ігнатенко, який позмінно працює з Л. С. Зінченко, про красючого напарника і не мріє. Хоч більшість і зараз вважає, що шоферувати — то не жіноча справа.

ранковою тишею. Ще не в кожній хаті світиться, а Людмила Семенівна вже давно в радгоспному гаражі. А вже на сьому ранку люди повинні вже бути на фермі. І за будь-яких умов їх потрібно вчасно доставити на роботу. Ось так о 5 ранку починається її робочий день, а закінчується... Та й чи закінчується взагалі? Двері депутата завжди відкриті для людей. Впродовж багатьох років депутатської роботи вона і на мить не забувала про виявлене високе довіря і завжди прагнула виправдати його.

Пізня нинішня весна. Непривітна, здається, кінця не буде цим північним настирливим вітрам. Та все ж повертаючись додому з роботи, Людмила

Семенівна помітила перші квітучі гілки садів. І день як подовшав. Це добре. Адже стільки справ сьогодні. Сільська Рада готується до сходки жителів села, тож треба завітати в кожну господарство на своєму виборчому окрузі, розповісти людям про предмет розмови на ній, про лист Президії Верховної Ради УРСР до обласних, районних, міських, селищних і сільських Рад народних депутатів, в якому йдеться про розгортання роботи по широкому залученню трудових колективів до спорудження житлових будинків, об'єктів соціально-культурного призначення, благоустрою та зразкового утримання житла, поділитися, кому потрібні матеріали для ремонту господарських приміщень і проведення благоустрою, а, можливо, комусь треба виписати для утримання в особистому підсобному господарстві теля чи порося. Люди охоче пишуть такі заяви, укладають договори на здачу молока державі.

Стомлена, але задоволена повертається додому жінка. Всі виборці 15-го виборчого округу прийдуть на сходку жителів села. Вони знають, яке важливе питання, що стоїть перед ними, обговорюватиметься на ній.

Нарешті в Требухові почалося будівництво мед-амбулаторії, яке повинно бути закінчене до 70-річчя Великого Жовтня. І всі охоче відпрацюють по 4 дні на цьому важливому об'єкті.

...Вона уловлює в повітрі бентежні пахощі весни. Здається, на сьогодні все зроблено. Та чому ж серця торкається якась щемка нота? Звідки? Це озвучив в серці чужий біль. Сьогодні завітала вона до самотніх престарілих людей. Таких четверо на її дільниці. Приязно зустріли її. Багато розповідали про своє життя-буття. Зрозуміло, що навіть поспілкуватися з людиною для них радість. А ось від допомоги відмовилися. Мовляв, що нам, старим, потрібно. Ось і стало так щемко на серці. Обов'язково ще зайду до них, вирішила про себе жінка.

Не помітила, як дійшла додому, що привітно світився, мов сміявся, всіма вікнами. Зайшла до хати, а назустріч їй весело зашебетала внучка: «Бабунечка, бабунечка прийшла!» Оповіла маленькими гарячими рученятами шию і палко зашепотіла: «А завтра, завтра покажеш теляток! Ти ж обіцяла, бабуню!»

Н. ГАМАЛИ.

НА СТОРОЖІ ІНТЕРЕСІВ ДІТЕЙ

ЛЮДИНА І ЗАКОН

Для нашого соціалістичного суспільства є природним піклування держави про підростаюче покоління. Закон однаково дбайливо охороняє й інтереси дітей, які залишилися без батьківської уваги, і тих, які мають батьків.

Згідно статей 61, 80 і Кодексу законів про шлюб та сім'ю Української РСР батьки зобов'язані виховувати своїх дітей і утримувати їх. При ухиленні батьків від обов'язку утримання кошти стягуються з них у судовому порядку.

У 1986 році районним народним судом притягнуто до відповідальності п'ять працівників бухгалтерій радгоспів за неякісне виконання судових рішень про стягнення аліментів. Порушення були виявлені в радгоспі-комбінаті «Тепличний», радгос-

пах «Гоголівський», «Зоря», «Бобріцький».

Торік неодноразово в районсуд надходили скарги на роботу бухгалтерії радгоспу «Бобріцький». Більшість із них при перевірці виявилася обґрунтованими. Ухвалою народного суду на головного бухгалтера радгоспу М. А. Запорожця був накладений штраф в розмірі п'ятнадцяти карбованців за неякісне виконання судових рішень. Але, на жаль, він не зробив належних висновків: за втрату виконавчого листа в лютому був знову притягнутий до відповідальності. На цей раз на нього накладено штраф в розмірі 30 карбованців.

Закон стоїть на сторожі інтересів дітей і в тих випадках, коли батьки, котрі зобов'язані виплачувати аліменти, ухиляються від їх виплати. Постановою Ради Міністрів СРСР від 6 лютого 1984 року введена тимчасова допомога на неповнолітніх дітей в період розшуку їхніх батьків. Згідно з цією постановою стягувачам аліментів в період розшуку боржників надається щомісячна державна грошова допомога на одну дитину —

20 карбованців, на двох дітей — 30, на трьох — 40, на чотирьох і більше — 50 карбованців. Вся сума виплаченої допомоги з нарахуванням 10 процентів підлягає стягненню з боржника.

До останнього часу закон не передбачав мінімального розміру аліментів. Указом Президії Верховної Ради СРСР від 14 жовтня 1986 року внесені зміни до Основ законодавства Союзу РСР і союзних республік про шлюб та сім'ю: розмір стягуваних щомісяця аліментів повинен становити не менше 20 карбованців на одну дитину.

Цим же Указом внесені зміни в Основи законодавства про працю: якщо раніше вирахування із заробітної плати не могли перевищувати 50 відсотків її розміру, крім випадків відбування виправних робіт, то зараз при стягненні аліментів сума відрахувань може перевищувати половину заробітної плати боржника.

Нове законодавство спрямоване на подальше посилення охорони інтересів неповнолітніх дітей.

С. РЕПА,
народний суддя районного народного суду.

НАШЕ МІСТО—НАША ГОРДІСТЬ

Третє місце в республіканському соціалістичному змаганні за підсумками другого півріччя 1986 року — так оцінена турбота броварчан про наведення благоустрою в місті.

Ми з повним правом можемо гордитися цією нагородою. Прямо на очах, завдяки нашим спільним зусиллям, молодіють і оновлюються Бровари. Вагому частку в цю справу вносять колективи промислових підприємств і організацій, розташованих на території міста. Так, мосто-загін № 112 достроково здав в експлуатацію шляхопровід через залізницю, шляхово-ремонтне управління № 50 відремонтувало надзвичайно важливу для міста вулицю Металургів, будівельне управління № 849 частково провело ремонт вулиці імені Димитрова.

Проте чимало належить ще зробити. Не всі організації приділяють належну увагу заходам, які намічено по благоустрою міста. Приміром, спеціалізована механізована колонна № 2 тресту «Тепліцятехмонтаж» досі не закінчила прокладання водопроводу по вулиці Кутузова, не виконала роботу по благоустрою території управління механізації «Укррадгоспспецбуд», ремонт проїжджої частини вулиці імені Будонного.

Варто також нагадати колективам

промислових підприємств, жителям міста, що згідно з рішенням міськвиконкому кожна третя п'ятиця місяця вважається санітарним днем. У цей день всі повинні брати участь в наведенні зразкової чистоти і порядку на території міста. На сесії міської Ради прийнято нещодавно постанову, в основі якої закладено до всіх броварчан активно включитися в підготовку по гідній зустрічі 70-річчя Великого Жовтня. Трудові колективи, все населення повинні брати участь в будівництві об'єктів соціально-культурного призначення, благоустрою і наведенні зразкового порядку на території міста.

Всі, хто бажає, щоб наше місто було нашою гордістю, повинні широко розгорнути соціалістичне змагання за присвоєння вулицям, будинкам звання «Зразкового благоустрою і громадського порядку». Підсумок цього трудового суперництва буде підведено у вересні. Переможцям присуджуватимуться грамоти і грошові премії.

Закликаємо всіх активно включитися в соціалістичне змагання за кращу вулицю, будинок.

А. САРАНА,
завідуючий відділом комунального господарства міськвиконкому.

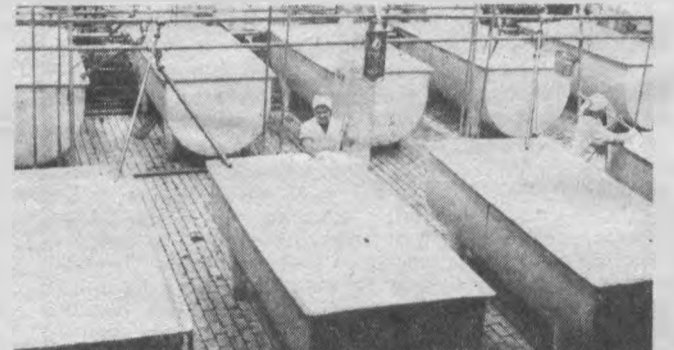
ПІСЛЯ РЕКОНСТРУКЦІЇ

Більш як 30 видів молочних продуктів поставляє в торговельну мережу колектив Черкаського міськмолокозаводу після реконструкції виробництва. Нове устаткування дало змогу збільшити випуск продукції з 70 до 300 тонн за добу. Активну участь у проведенні реконструкції взяв колектив заводу.

На знімках: вгорі — приймальниця Галина Толочна приймає молоко, доставлене на завод водієм Володимиром Силенком. Нове приймальне відділення дасть змогу прискорити цей процес у три рази.

внизу — реконструйований сирний цех заводу. Фото І. Волчкова. (Фотоархів РЛГАНУ)

З ГІДНО з комплексними цільовими програмами, об'єднаними в єдину програму «Агрокомплекс», РАПО спрямовує роботу господарств, підприємств і організацій агропромислового комплексу на дальшу інтенсифікацію сільськогосподарського виробництва на основі науково-технічного прогресу (НТП), передового досвіду, удосконалення організації та оплати праці. Створено раду РАПО по впровадженню НТП, а також науково-технічне товариство, товариство винахідників і раціоналізаторів.

Планом впровадження НТП передбачено провести 15 заходів, із яких 9 уже виконано. Завдання по впровадженню безвідвального обробітку ґрунту, пошкодженого водною і вітровою ерозіями, виконано на 64 проценти, захисту сільськогосподарських культур від шкідників і хвороб із застосуванням біологічних засобів — на 44, вирощування кукурудзи на зерно за інтенсивними технологіями — 74, потоково-цехової системи утримання корів — 78 процентів, в галузі рослинництва була запроваджена індустріальна технологія обробітку озимої пшениці на площі 4,1 тисячі гектарів. Кожен гектар цієї площі видає на 3,8 центнера хліба більше, ніж оброблюваний за звичайною технологією.

Найвищий урожай зернових культур у 1986 році одержав радгосп «Плосківський» — 46,2 центнера з гектара, а ліщини, вирощуваної за інтенсивною технологією, — по 56,6 центнера з гектара.

Кукурудза на зерно за індустріальною технологією вирощувалась на площі 1400 гектарів, кожен з яких видає по 44,2 центнера, тоді як за звичайною технологією збирали по 29,8 центнера з гектара. Запровадження інтенсивної технології у радгоспі імені Щорса на вирощуванні картоплі на 960 гектарах забезпечило збільшення врожайності у 1,5 рази і знизило затрати праці на 20 процентів. Застосування астраханську технологію обробітку овочевих культур, у радгоспах «Плосківський» та «Красилівський» одержали урожай їх відповідно по 281 та 184 центнери.

Велика увага приділяється у нас кормовиробництву, запроваджуються нові сорти, нові техноло-

гії обробітку кормових культур. Наприклад, кормові буряки, що вирощувались за астраханською технологією на площі 3075 гектарів, видали по 646 центнерів на круг замість 544 за планом. Найкращий урожай коренеплодів торік збрали радгоспи «Плосківський» (по 1225 центнерів з гектара), «Авангард» (по 1014), імені 60-річчя СРСР (855), «Заплавний» (800). В радгоспі «Плосківський» ведуться розробки по застосуванню енергозберігаючої технології вирощування кормових буряків проєктною урожайністю більше 2500 центнерів з гектара.

Урожай кукурудзи на силос більше 400 центнерів з гектара одержали радгоспи «Плосківський», імені Кірова, «Авангард» та держплемптахозавод «Рудня». Слід відзначити, що в «Плосківському», імені Щорса та «Русанівському» кукурудза на зерно і силос на всій посівній площі обробляється за астраханською технологією без використання гербіцидів.

З метою одержання ранньої зеленої маси на корми, збільшення строків зеленого конвейера в проміжних і повторних посівах були широко застосовані холодостійкі високобілкові культури — озимий рапс, суріпиця, редька олійна, рапс ярий, кормова капуста та інші, що дало можливість розширити загальну їх площу до 7,7—8 тисяч гектарів, або до 0,3—0,4 гектара на корову.

Для забезпечення тваринництва на зимовий період 1986—1987 років було вироблено і заготовлено 41 тисячу тонн зерна, 126 тисяч тонн ґрубих кормів, в тому числі 36,4 тисячі тонн сіна, 48,8 тисячі тонн сінажу, 40,8 тисячі тонн соломи, 400 тисяч тонн соковитих кормів, в тому числі 265 тисяч тонн силосу, 135 тисяч тонн коренеплодів, 4,8 тисячі тонн трав'яного борошна, що в кінцевому результаті склало 54,9 центнера кормових одиниць з гектара. Значна увага приділялась прогресивним методам зберігання кормів. Так, було збудовано в минулому році 28 сіноховищ загальною ємністю 11 тисяч тонн. В 1987 році планується збудувати ще 28 подібних сіноховищ.

Суттєвому поліпшенню якості заготовлюваних кормів сприяло застосування при силосуванні хімічного бактеріального

консерванта «Літосил». В результаті одержано 86 процентів силосу першого і другого класів замість раніше третьокласного і некласового.

Велика увага в галузі тваринництва приділяється питанням поліпшення селекційно-плеємної роботи, підвищенню якості молочного стада. Зокрема, в господарствах РАПО проводиться схрещування чорнорьбих корів з поліпшувачами голштинської породи, запроваджується метод холодового вирощування телят в зимово-стійловий період, що дає можливість зберегти від падежу 18 процентів їх.

Він є прикладом втілення в сільськогосподарському виробництві науково-технічного прогресу. Герої Соціалістичної Праці, директор цього господарства П. Ф. Волоха і головні спеціалісти швидко застосовують на практиці новаторські пропозиції науково-дослідних інститутів. Досвід роботи трудівників «Плосківського» по вирощуванню високих врожаїв сільськогосподарських культур, по підвищенню продуктивності громадського тваринництва вивчається у всіх школах економічного навчання району.

Велика робота у нас проведена по запровад-

дано 416 раціоналізаторських пропозицій, 363 з яких впроваджено в сільськогосподарське виробництво, забезпечивши при цьому економічний ефект 369,7 тисячі карбованців.

Велику практичну допомогу району в питаннях втілення науково-технічного прогресу в сільськогосподарське виробництво надають 16 науково-дослідних інститутів. Серед них — Всесоюзний НДІ механізації тваринництва, Український НДІ птахівництва, Київський Інститут мікробіології та інші. В районі є бюро науково-технічної інформації. Про новинки науки і техні-

радгоспах «Заплавний», «Літківський», «Пухівський», заходи по підвищенню плеємної і продуктивної якості молочного стада за рахунок використання голштинської породи не виконали радгоспи «Заворіцький», «Заплавний», «Зоря», «Літківський», «Авангард». План вирощування кукурудзи на зерно за інтенсивною технологією не виконано на 540 гектарах радгоспами «Гоголівський», «Заворіцький», «Заплавний», «Зоря», «Красилівський». План впровадження потоково-цехової структури утримання корів в цілому по району не виконано на 1,9 тисячі голів, в тому числі радгоспами «Бобринський», «Заворіцький», «Заплавний».

Для того, щоб зликувати відмічені недоліки в наступному році з питань впровадження науково-технічного прогресу, керівникам всіх сільськогосподарських підприємств, як безпосередньо відповідальним за цю справу, слід більше приділяти їй уваги, домагатися виконання запланованих обсягів впровадження науково-технічного прогресу, а також умови стимулювання кращих працівників в даному питанні на 1987 рік відповідали завданням комплексного плану.

В галузі тваринництва ставиться завдання розробити і впровадити прогресивні технології виробництва молока і, зокрема, потоково-цехову систему, для чого в кожному радгоспі потрібно мати детально розроблені технологічні карти з врахуванням можливостей і специфіки господарства та наявності кормової бази. Потоково-цехова система виробництва молока повинна обов'язково включати в себе такі елементи, як вирощування ремонтних телиць, утримання сухостійних корів, контрольні приміщення для комплектації групи нетелей.

З боку керівників і спеціалістів господарств повинно бути більше ініціативи по налагодженню тісних взаємовідносин з науково-дослідними інститутами і установами. Слід не чекати, поки вони направлять в господарство наукових працівників, а постійно тримати в полі зору виконання намчених заходів.

Ю. БІЛИК,
перший заступник голови ради РАПО.

ДОСВІД ПЕРЕДОВИКІВ — У ВИРОБНИЦТВО

НА ЕКОНОМІЧНІ ТЕМИ

В тваринництві запроваджуються прогресивні форми організації праці. Так, на потоково-цехову систему утримання переведено 7 тисяч корів, дво-зміною охоплено 465 працівників ферм.

За рахунок впровадження прогресивних технологій і форм організації праці, поліпшення кормової бази та селекційно-плеємної роботи в 1986 році в цілому по району вироблено на 100 гектарів сільгоспуділь 1104 центнери молока, 322 центнери м'яса, від кожної фуражної корови надано 3293 кілограми молока, що на 382 кілограми більше середньорічного рівня одинадцятирічної п'ятирічки. Тваринники радгоспу «Плосківський» від кожної корови в 1986 році одержали по 6258 кілограмів молока, що на 200 кілограмів більше проти позаминулого року. Високі результати у підвищенні продуктивності громадського тваринництва досягли новатори виробництва, лауреати Державної премії УРСР — оператор по відгодівлі свиней з радгоспу-комбінату «Калитинський» А. Д. Верлека та бригадир молочнотварної ферми радгоспу «Плосківський» А. І. Малиго.

У результатах аналізу роботи трудівників села за 1986 рік найчастіше зустрічається назва радгоспу «Плосківський». Це не випадково, адже

колективного підприємства. Якщо до створення РАПО у 1982 році в сільському господарстві району за цією прогресивною формою організації праці трудилось лише три механізовані ланки на обробітку картоплі та овочів, то в наступному році за колективним підприємством працює 197 бригад, в тому числі 111 із 114 — в рослинництві, 86 із 105 — в тваринництві.

Підприємствами колективними в минулому році вироблено 76 процентів усієї валової продукції сільського господарства. На один мільйон карбованців зросло проти 1985 року виробництво продукції рослинництва і складо 60,2 мільйона карбованців. Рентабельність галузі підвищилась до 20,9 процента, що на 2,2 процента більше плану, одержано прибутку 5,5 мільйона карбованців.

В результаті підвищення технічного рівня виробництва відносне зменшення чисельності працівників, зайнятих важкою фізичною працею, склало 132 чоловіки. Механізація виробничих процесів у тваринництві доведена до 90 процентів, на обробітку злакових культур — до 100 процентів, картоплі — до 85 процентів, овочів — до 32 процентів.

Раціоналізаторами і винахідниками агропромислового об'єднання по-

ки щотижня повідомляють господарствам спеціалісти РАПО.

Загальний економічний ефект від впровадження досягнень науково-технічного прогресу, передових методів організації праці склав 1503,4 тисячі карбованців при плані 685,4 тисячі карбованців. Проте поряд з позитивними змінами в господарствах району допускається невиконання визначених комплексним планом заходів по виробництву і впровадженню у виробництво досягнень науково-технічного прогресу і передового досвіду.

Так, наприклад, по посіву перспективних сортів і гібридів зернових культур не виконали плану радгоспи «Великодимерський», «Жердівський», «Заплавний», безвідвального обробітку ґрунту не виконано по району на 730 гектарах з вини радгоспів «Бобринський», «Заворіцький», «Заплавний», «Зоря», «Літківський», «Плосківський», «Авангард», план захисту сільськогосподарських культур від шкідників і хвороб із застосуванням біологічних засобів господарства виконали лише на 44 проценти, а в радгоспах «Гоголівський», «Жердівський», «Заплавний» зовсім не приступали; план вирощування зернових культур за інтенсивними технологіями не виконано у

СИМВОЛ РАТНОЇ ДОБЛЕСТІ

20 ТРАВНЯ — 45 РОКІВ З ДНЯ ВСТАНОВЛЕННЯ ОРДЕНА ВІТЧИЗНЯНОЇ ВІЙНИ

На хуторі Береговому панувало незвичайне похолодання. До штабу армії під'їжджали машини з офіцерами. Невдовзі з'явився автомобіль командуючого. Разом з Ватутіним приїхав Г. К. Жуков. Народа була короткою. Вислухавши доповіді і схваливши їх, Маршал Жуков проінформував усіх про задум операції по розгрому белгородсько-харківського угруповання противника.

Займався ранок 3 серпня. Кризь густий туман стали проглядатися навізруйовані села і узлісся. Там — бойові порядки стрілецьких дивізій. Хвилюючись, гвардійці чекають початку штурму ворожої оборони. Коли стрілка годинника торкнулася цифри «5», грим артилерійської канонади

розрвав ранкову тишу. Дим від вибухів снарядів закружочився над окопами ворога. Невдовзі танки двох корпусів увійшли в коридор, утворений з одного боку глибокою балкою, з другого — заболоченим ярмом. До середини дня перший ешелон 5-ї гвардійської танкової армії подолав оборону противника.

Особливо нищівними були удари наших військ у районі висоти 227,6. Тут противник залишив поповнені вибухами снарядів, мін, авіабомб свої трапшеї, доти, перевернені в куни метали гармати, спалені танки. П'ятнадцять вперто чинилися за кожен вигідний рубіж. Багато глибоких балок, у тому числі труднопрохідна річка Гостенка, були серйозними перешкодами для червоно-

зоряних танків. Кілька днів точилися важкі бої. Старший лейтенант Олексій Дроздов в свої машини на найближчу дистанцію і майже в упор бив по противнику. Чотири танки з хрестами були охоплені чорним димом, решта намагались відійти стороною. Але тут вони потрапили під танковий вогонь роти капітана Арчан.

Після переможної битви багато наших танкістів були представлені до урядових нагород, у тому числі до ордена Вітчизняної війни. Указ Президії Верховної Ради СРСР про встановлення ордена Вітчизняної війни І і ІІ ступенів вийшов 20 травня 1942 року. Цим нагороджувались бійці і командири Червоної Армії та Військово-Морського флоту, партизани, які про-

явили в боях з фашистами хоробрість, стійкість і мужність, або своїми діями сприяли успішній бойовій операції. Особливо говорилось в указі про права на цей орден цивільних осіб за внесок у спільну перемогу над ворогом.

Першими його кавалерами стали воїни-артилеристи: командир дивізіону капітан Крикль, політрук Стаценко, старший сержант Смирнов. Серед нагороджених цим орденом — бойові товариші капітана Гастелло, які загинули разом з ним, штурман Бурденко, стрілець-радист Калінін, льотчик-спостерігач Скоробаганіч Перідко за винятковий героїзм нагороджувались всі воїни підрозділу екіпаж Червонопрапорного гвардійського підводного човна «К-21» Ге-

роя Радянського Союзу Луїна, який торпедував у липні 1942 року ворожий лінкор «Адмірал Трілиц»; бійці і командири загону «Сокол» Ленінградського фронту; 35 членів підпільної організації «Молода гвардія» м. Краснодар. Серед нагороджених багато колективів заводів.

Указом Президії Верховної Ради СРСР за хоробрість і стійкість, виявлені в боротьбі з німецько-фашистськими загарбниками і на ознаменування 40-річчя Перемоги радянського народу у Великій Вітчизняній війні 1941—1945 років, проведено нагородження активних учасників війни.

З гордістю носять ветерани свої бойові заслуги і серед них — орден Вітчизняної війни — символ ратної доблесті.
В. САЗОНОВ,
кавалер ордена Вітчизняної війни І і ІІ ступенів, генерал-майор запасу. (РАТАУ).

Львівська обласна мережа інформативних та обслуговувальних технічних організацій в середній школі села Великосілля Кам'янсько-Бузького району. На 12 робочих місцях діти колгоспників місцевого колгоспу «Україна» вивчають будову, роботу з клавіатурою, введення інформації в машину, освоюють ази програмування задач з математики, фізики, хімії тощо.
На знімку, учні 9 класу на факультативних заняттях.
Фото Б. Криштула. (Фотокорона РАТАУ).

Комітет ВДНГ СРСР відзначив міський Будинок піонерів і школярів та клуб «Слідопит Великого подвигу» за роботу по військово-патріотичному вихованню школярів Дипломом 2-го ступеня. Привітати невтомних дослідників історії рідної Вітчизни прибули делегації шкіл міста, колишні юні учасники громадянської та Великої Вітчизняної воєн.

Немало сплило часу відтоді, як останні канони відгрімали над нашим краєм. Але не стихає біль у материнських серцях. Мимоволі прикипають очі до доріг і стежок, якими пішли з рідної оселі чоловіки, сини, доньки на тривожний поклик Батьківщини у грозві востанні дні. Пішли та й не повернулися.

Лист, що надійшов на адресу клубу, прочитали у всіх секціях. Його написала 82-річна жінка із Казахстану: «Мій син загинув. Так повідомила «похоронка», датована 1944 роком. Та це неправда. Він живий! Просте не може дістатися рідного порогу. І якщо ви, слідопити, допоможете, він повернеться до мене».

Чудес не буває. Але те, що цей лист надісланий саме броварським пошуковцям, не випадковість. Подібних листів надходить чимало після публікації «Правди» «Ще повернуться з війни» від 17 лютого 1983 року.

Багато років простежували червоні слідопити клубу долю колишнього сина полку Володі Кохна. Одинадцятирічним хлопчиком потрапив він на фронт. Важка контузія «пригасила» йому пам'ять дитинства. Забув він, звідки родом, хто його батьки. І, звичайно ж, не повернувся додому.

Виховувався у трудовому колективі Єнакіївського металургійного заводу. Став слюсарем, майстром. На довгі роки пристало до нього прізвище «Володька-сирота». Аж доки не викликали його у 1982 році до Броварів на зустріч із рідними братами — головним хірургом із Кривого Рогу Йосипом Терентійовичем і шофером із Одеси Сидором Терентійовичем.

Лише через 38 років обняла свого сина повила нянька Тетяна Кузьмівна у білоруському містечку Бобруйську, де нині мешкає.

Не «просвітліла» повністю, як того бажалося, пам'ять колишнього полкового вихованця. Тільки матір і планав попередньо на фотознімку. Але самостійно відшукав у рідному селі Великий Бір на Могилівщині батьківську хатинку.

Потім було багато зустрічей на рідній землі. З рідними, друзями дитинства. Та більше жодного обличчя не воскресила пам'ять колишнього юного воїна.

На 4-му зльоті мала статися зустріч, яка, за сподіваннями червоних слідопитів, «підтовхнула» б пам'ять Володимир Терентійовича, певною мірою розвіяла б туман, що густо заслав минуле.

Голос ведучої зльоту повно передавав радість юних пошуковців, гордість за свою роботу:

— Володимире Терентійовичу! Запрошуємо вас на сцену. Прийміть найщиріші вітання із ва-

шим поверненням майже через сорокаріччя до рідної сім'ї!

Він крокував залом, піднімався східцями, не приховуючи вистражданих сліз подарованого щастя. Але подальші слова ведучих примусили його застигнути біля мікрофона.

— Володимире Терентійовичу, сьогодні на наш зліт прибула людина, з якого вас багато що зв'язувало в житті. Вона — ваш ровесник. Ви навчалися в одній школі, жили на одній вулиці, воювали на одному фронті. Це останній із односельчан, з якими ви зустрічалися на дорогах війни. Так сталося, що саме йому повідомили про вашу загибель на території Польщі під час бомбардування лінії фронту фашистською авіацією. Він і приніс цю гірку звістку вашій родині. Згодом Архів Міністерства оборони не підтвердив її. Вашого прізвища не виявили серед тих, хто загинув чи пропав без вісті. Та спливав час, а ви не поверталися до рідного об'єкта. І тоді усній «похоронці» повірили... Не називаючи прізвища та імені вашого земляка, ми запрошуємо його на сцену...

Весь зал стежив за високою постаттю, яка невпевнено прямувала до сцени. Наче прикипті до неї очі Володимира Терентійовича.

— Мишко? Та нежеступив вперед. Й вони вляпи один одному в обійми. Важко було розібрати слова, якими вони перемовлялися крізь удушливі сльози.

— Прощай, Володю, що так вийшло. Що поховав тебе передчасно...

— Та чи твоя вина в цьому, Михайлику! Це війна проклята. Це вона спотворила наше життя!

Вони вже не розлучалися до кінця зльоту, єнакіївський металург В. Т. Кохно і куйбишевський шофер М. І. Стукач...

Отакі хвилюючі зустрічі відбуваються на кожному зльоті юних пошуковців міста. А починаються слідопитські форуми, як правило, звітами кращих секцій клубу і шкільних пошукових загонів.

Цього разу голова ради клубу Сергій Холяк прийняв рапорти переможців чергового етапу Всесоюзної експедиції «Моя Батьківщина — СРСР», які були представлені командирами Володею Довгодьком, Оксаною Чипілко і Тарасом Стельмахом.

Юні пошуковці клубу взяли активну участь в акції «Революційний тримайте крок», присвяченій 70-річчю Великого Жовтня. Досліджено бойовий і життєвий шлях сорока неповнолітніх учасників революційних подій 1905—1907 років, Великої Жовтневої соціалістичної революції і громадянської війни. З багатьма налагоджений тісний зв'язок.

РЕПОРТАЖ ІЗ 4-ГО ЗЛЬОТУ ЧЕРВОНИХ СЛІДОПИТІВ МІСТА, ПРИСВЯЧЕНОГО 70-РІЧЧЮ ВЕЛИКОЇ ЖОВТНЕВОЇ СОЦІАЛІСТИЧНОЇ РЕВОЛЮЦІЇ

НАГОРОДА ЮНИХ ПОШУКОВЦІВ

Простежено героїчні подвиги воїнів, які «останнім кроком стали Малросовими». За ініціативою червоних слідопитів клубу створена і готується до друку у видавництва «Веселка» Книга солдатської і партизанської мудрості. До участі в ній залучені юні пошуковці всіх союзних республік.

Напередодні Дня Перемоги на базі середньої школи № 2 відкрито реконструйований перший в республіці Музей героїзму юних. Два піонерські загони цієї школи виборили право носити імена юних учасників партизанського руху на Броварщині Колі Пильтєя і Петі Жука.

З цією подією і привітала з трибуни зльоту червоногалстучних хлопчиків і дівчаток — учнів 5 «Б» і 5 «Г» класів середньої школи № 2 по-

сестра русанівських піонерів, вчителька - пенсіонерка О. О. Соловей. Вона також поділилася спогадами про своїх бойових друзів.

Потім перед учасниками зльоту постала легендарна людина — Олексій Очкін. 16-річним він повторив подвиг О. Матросова на Курській дузі — заклав своїм тілом амбразуру фашистського дзота. Юному воїну вдалося на певний час відтіснити ствол ворожого кулемета вбік. Доки тривав його двобій з гітлерівським кулеметним гніздом, піхотинці зуміли проскочити небезпечну зону і наблизитись до вогневої точки. Німцям таки вдалося відтягнути кулемет углиб дзота і спрямувати вогонь по Олексію. Кулі пересікли йому обидві руки... Та юний фронтовик вижив

усім смертю на зло! Незадовго до зльоту з'ясувалося, що Олексій Якович воював у складі 112-ї стрілецької дивізії, що брала участь у визволенні східної частини нашого району. Бойовий шлях цього з'єднання вписав одна із клубних секцій. В одному з листів О. Я. Очкін, нині відомий письменник, кінорежисер студії «Мосфільм» (він знімав фільми «Сорок перший», «Дівчина з Тянь-Шаню» та інші) згадував теплими словами полкового командира Д. Т. Чумака, броварчанина.

— Шановний Олександр Яковичу, — звернулася до Очкіна ведуча зльоту. — Наші червоні слідопити мають багато матеріалів про бойовий шлях Демида Тимофійовича Чумака. На жаль, його самого вже немає в живих. Ми запросили

Куркіни, Іра і Володя Дикі, Михайло та Ігор Білоухі, Олександр та Юлія Шевченки, Ігор та Олександр Горохівські, Руслан і Віта Максимовичі, Коля і Сашко Годуни, Ліля і Віта Мамедови. Зі словами вдячності Будинкові піонерів та школярів, слідопитів кому клубу, що став для багатьох школою мужності, школою виховання, виступив курсант, майбутній військовий медик Олександр Скаржєвський.

Член секції «Корчарінець», онук повного кавалера солдатської Слави Сашко Король зачитав клятву вступаючих до клубу. Нове поповнення дало обіцянку продовжувати і примножувати клубні традиції, ретельно вивчати і досліджувати історію Комуністичної партії Радянського Союзу, Збройних Сил СРСР, свого краю, виховувати себе патріотами рідної Вітчизни.

Учасників зльоту тепло вітали вихованці дитячого садка.

Ветеранам війни, гостям зльоту учасники художньої самодіяльності міського Будинку піонерів та школярів присвятили цікаві номери художньої самодіяльності.

На закінчення зльоту секретар міського комітету партії А. Я. Теплолюк вручила Диплом 2-го ступеня, медалі ВДНГ СРСР директорів міського Будинку піонерів та школярів О. С. Микитюк і керівнику клубу слідопитів, автору цих рядків. Почесними грамотами за успішну працю були відзначені юні пошуковці Є. Вілоус, Є. Бойчук, І. Чорнобай, О. Солошенко, Т. Непійвода, Л. Дем'яненко, І. Прасол, Л. Онопрієнко, Л. Любенко, Ю. Бабака та інші.

Відбулася прем'єра «Пісні броварських слідопитів», створеної педагогами і вихованцями міського Будинку піонерів і школярів.

У роботі зльоту взяв участь інструктор Центрального Комітету Компартії України В. А. Довгич.

В. ДЕМ'ЯНЕНКО, член Спілки журналістів СРСР, керівник клубу «Слідопит Великого подвигу» міського Будинку піонерів і школярів.

На фото: на відкритті музею виступає син полку, військовий шофер П. Г. Кравченко; колишні сини полків громадянської і Великої Вітчизняної воєн у музеї героїзму юних міської СШ № 2; зустріч однополчан В. Т. Кохна та М. І. Стукача через 43 роки.

Фото Я. Дацика, В. Кондратюка.

Редактор Є. ФЕДЯЙ

СОНЯЧНІ ВІТАННЯ

Колектив Броварської друкарні гаряче й сердечно вітає із 70-річчям з дня народження колишнього директора друкарні **ВЕЛИКУ Олену Романівну** і бажає їй міцного здоров'я й довгих років життя.

«НОВАЯ ЖИЗНЬ» — орган Броварського городського комітету Комуністической партії України, городського і районного Советов народних депутатів Київської області. (На українському мязьке). Редактор Е. ФЕДЯЙ. Газета виходит с 17 апреля 1937 года. Дни вихода: вторник, среда, пятница, суббота.

АДРЕСА РЕДАКЦІЇ: 255020, Київська область, м. Бровари, вул. Київська, 154. Телефони: редактора — 4-03-76; відділу партійного життя — 4-04-61; відповідального секретаря, відділу сільського господарства — 4-02-92; кореспондента місцевого радіомовлення — 5-13-91; заступника редактора, відділів промисловості, листів і масової роботи — 4-04-81.

Індекс 61285. Друк офсетний. Обсяг 1 друкований аркуш. Тираж 14.565 примірників. Замовлення № 2371.

Броварська друкарня Київського обласного управління у справах видавництва, поліграфії і книжкової торгівлі. Адреса друкарні: Київська область, м. Бровари, вул. Київська, 154.